Disney · PIXAR

ВОЛЛ·І

Особливий подарунок

Причаївшись за купою сміття, ВОЛЛ·І та ЄВА приглядалися до людей. Ті поводилися дивно. Одні вішали гірлянди з різнобарвними лампочками на паркан, інші ж – прикрашали сріблясте деревце кольоровими кульками, а на верхівку вчепили зірку. На постаменті з коробок стояла пластикова фігура білобородого дідуся в червоному одязі.

Капітан космічного корабля «Аксіома» весело співав, зібравши навколо себе невеличкий хор.

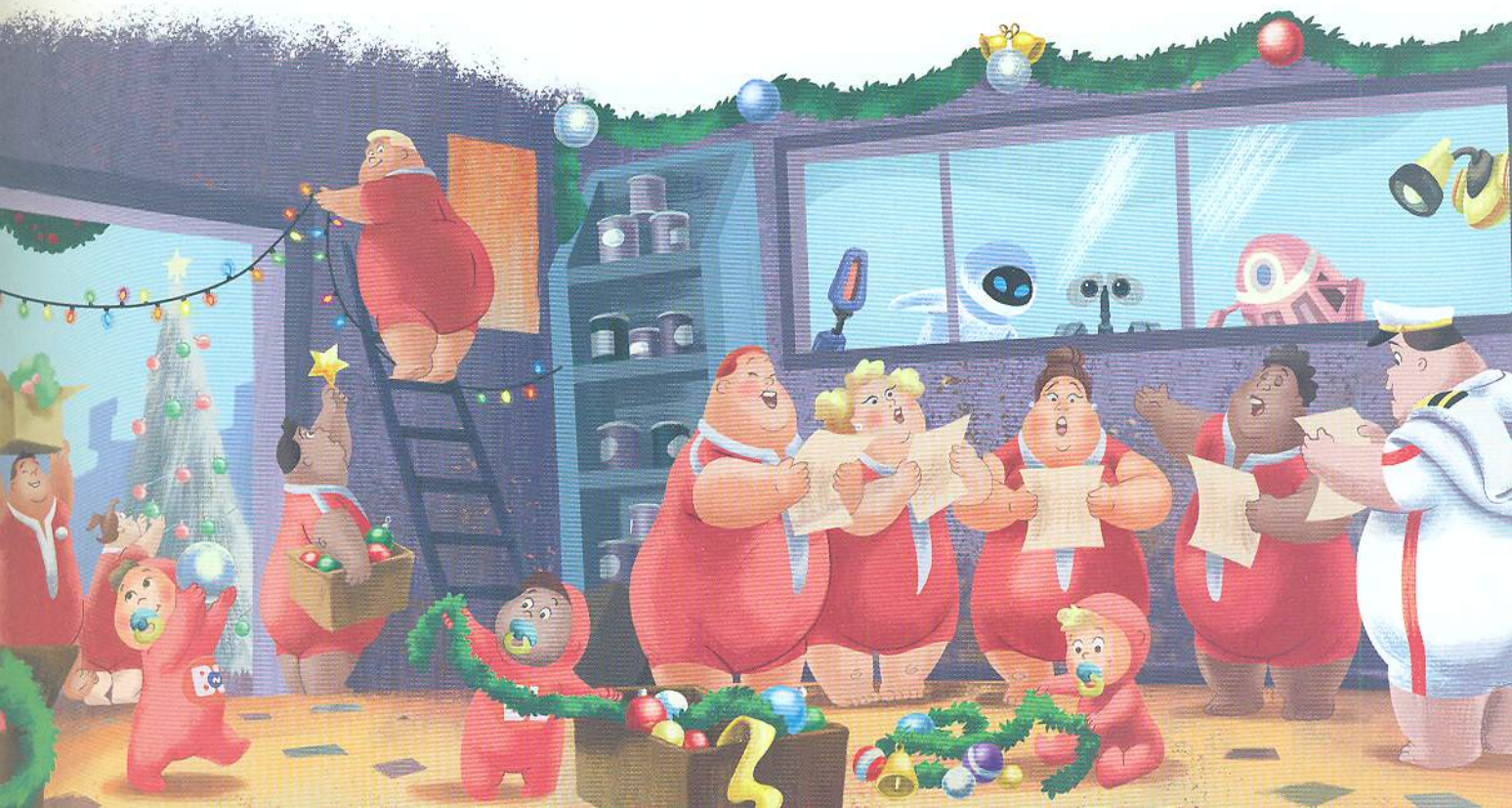
ВОЛЛ·І та ЄВА уважно прислухалися до слів. Тоді спантеличено перезирнулися. Пісня була про якогось оленя Рудольфа з яскраво-червоним носом. Напевно, Рудольф – це якийсь робот? Однак чому ж вони не чули про існування роботів-оленів?

ВОЛЛ·І та ЄВА пробралися якнайближче туди, де порядкували люди. І підізвали своїх друзів.

Гурт роботів став спостерігати, як люди чіпляють зелену гірлянду та долучаються до хору. А маленька дівчинка задзвонила у срібний дзвіночок.

Дехто з роботів уже бачив схожу поведінку людей ще на «Аксіомі». Таке відбувалося кожні дванадцять місяців. Але що це значить?

ВОЛЛ·І пильно дивився на людей, намагаючись зрозуміти, що в них змінилося.

Зненацька ВОЛЛ•І осяяло. Люди виглядали дуже радісними! Коли він уперше побачив їх на «Аксіомі», вони здавалися вкрай стомленими і знудженими. Однак тут, на Землі, саме в цю мить, щось робило їх по-справжньому втішеними.

І тут ВОЛЛ•І подумав: якщо люди стали такими щасливими, можливо, і роботи зможуть теж, коли й собі чинитимуть так само.

Роботи кілька годин вивчали поведінку людей. Усе побачене вони зберегли у своїй комп'ютерній пам'яті. Тоді вирішили скопіювати людські дії. Дехто зібрав залишені людьми жмутки дощику, клаптики кольорового паперу, ялинкові прикраси.

Світлові роботи заходилися шукати гірлянди.

У фургончику ВОЛЛ•І їх уже було декілька ще відтоді, коли він жив на Землі сам. Сяйво гірлянд завжди видавалося йому дуже красивим, і ЄВІ воно також подобалося.

...Роботи підключили електрику – і гірлянди засвітилися так яскраво, наче спалахнула зоря.

